

a nap kerek
láva-tavára
— markold az evezőt!

siess!
úgy markold mintha hinnéd
odáig tud röptetni innét
hol egy sugárfejdíszes isten
vár rád hogy utolszor köszöntsön

sós permet veri az arcod
éppoly sós mint a te véred
Kelet-Nyugat mind rezervátum
a tenger szabad csak

a Tenger
a te hatalmas vértestvéred

csejenn
csejenn
merész csejenn
látják az Emberi Lények
golyóütötte mély seben át
föléd emelkedni a lélek
vijjogó totem-madarát
látják mind az Emberi Lények
fehérsörényes ménéken
rohan veled vad vértestvéred
a testvérlelkű végtelen

SZABÓ
IVÁN:
NAGY
LÁSZLÓ